

Město Aš, potažmo celý ašský region, byly téměř po celou svou doloženou historii místem, jež bylo nepřetržitě obýváno obyvatelstvem německé národnosti, které muselo nuceným vystěhováním po konci druhé světové války opustit své domovy, jež byly generacemi budovány a předávány kontinuálně dalším nositelům specifických tradic tohoto regionu. Staletí přetrvávající kontinuita obyvatel s tímto krajem byla násilně zpretrhána. Zůstala tak sídla a místa, která ztratila svou paměť. Nové obyvatelstvo si muselo vztah k tomuto kraji postupně zcela nově vybudovat. Tato práce si vytkla cíl zmapovat místa paměti, která se vážala díky nacionálnímu a náboženskému charakteru regionu zcela k německé historii a na jejich příkladu zjistit, jakým způsobem se vyvíjel vztah vyměněného obyvatelstva ke svému novému působišti po roce 1945 a zejména pak po roce 1989, kdy se mohlo začít díky uvolnění politických poměrů k problematice starých i nových míst paměti přistupovat otevřeněji.